

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської філології

Робоча програма навчальної дисципліни «Усний переклад і його функції» для здобувачів вищої освіти галузі знань **03 Гуманітарні науки** спеціальності **035.04 Філологія** предметної спеціальності (спеціалізації) (за наявності) **035.04 Філологія. Германські мови та літератури (переклад включно)** освітньої програми **Англійська мова та література. Переклад.**

Розробник: Онищак Г.В., к.ф.н., доц.

Мова навчання дисципліни: англійська

Обсяг дисципліни в кредитах ЄКТС : _____ 3 кредити _____

Загальна кількість годин: _____ 90 год. _____

Практичні (лабораторні): _____ 6 год. _____

Самостійна робота: _____ 60 год. _____

Статус дисципліни: вибіркова

Вид контролю: залік

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри англійської філології:

Протокол від « _ » _____ №

Завідувач кафедри англійської філології

(доц. Голик С. В.)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Схвалено методичною комісією факультету іноземної філології:

Протокол від « _ » _____ №

Голова

(доц. Синьо В. В.)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

1. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Усний переклад і його функції» є теоретична підготовка та практичне закріплення навичок і умінь, необхідних для перекладу усних повідомлень різноманітної тематики з англійської та на англійську мову, подальше удосконалення вмінь та навичок практичного володіння англійською мовою в усній формі, подальшим розширенням словникового запасу різної тематики, удосконалення перекладацьких вмінь.

У завдання курсу входить: ознайомити студентів з конкретними прийомами перекладу різних типів усних повідомлень; відпрацювати основні техніки та прийоми перекладу; засвоєння лексики, що передбачається дисципліною; розвиток вмінь розуміння інформації в повному об'ємі (актуальної, суб'єктивно-модальної і т.п.); розвиток вмінь усного реферування; удосконалення навичок аудіювання.

Курс «Усний переклад і його функції» складається з курсу лекцій та практичних занять, під час яких студенти вчать аотувати, реферувати, перекладати інформацію з іноземної мови на рідну, вживати дискусійні навички, використовувати поширений словниковий запас, вживати освоєний матеріал в ході підготовки до перекладу інформації з рідної мови на іноземну та навпаки.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

- здатність здійснювати переклад текстів різних стилів та жанрів;
- здатність здійснювати усний переклад відповідно до комунікативного спрямування;
- здатність до організації ділової комунікації.

ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Усний переклад і його функції» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

Шифр НД за ОП	Назва навчальної дисципліни
ОК 13	Фонетика англійської мови
ОК 15	Англійська мова (практичний курс)
ОК 16	Теоретична граматики англійської мови
ОК 18	Лексикологія англійської мови
ОК 19	Історія англійської мови
ОК 20	Стилістика англійської мови

ОЧКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Усний переклад і його функції», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у	ПРН - 14

T1, T2 ... – теми
 Пр. – практичне заняття
 Інд. завд. – індивідуальні завдання

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	2	20%	1	10%
Лабораторні заняття (допуск, виконання та захист)				
Комп'ютерне тестування при тематичному оцінюванні				
Письмове тестування при тематичному оцінюванні				
Презентація				
Індивідуальні завдання	2	20%	3	20%
Есе				
...				
Модульна контрольна робота	1	50%	1	50%
Разом				

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

3.ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1

Змістовий модуль 1

- Тема 1. Переклад як засіб міжмовнової та міжкультурної комунікації.
- Тема 2. Особливості послідовного перекладу.
- Тема 3. Синхронний переклад: загальна характеристика.
- Тема 4. Семантичні аспекти усного перекладу.
- Тема 5. Лексичні аспекти усного перекладу.
- Тема 6. Лакуни в усному дискурсі та способи їхнього «заповнення» при перекладі.

Змістовий модуль 2

- Тема 7. Граматичні труднощі усного перекладу.
- Тема 8. Синтаксичні проблеми перекладу.
- Тема 9. Стилiстичні та прагматичні проблеми перекладу.
- Тема 10. Основні принципи універсального перекладацького скоропису.
- Тема 11. Основні засоби та техніка синхронного перекладу в умовах ускладненого багатомовного спілкування.
- Тема 12. Особливості перекладу дискурсу на суспільно-політичну тематику.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин						Лекції (заочна форма навчання)
	Форма навчання:						
	Усього	у тому числі					
лекції		практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота		
2-й семестр							
Модуль 1							
Переклад як засіб міжмовнової та міжкультурної комунікації.		2				5	2
Особливості послідовного перекладу.		2				5	
Синхронний переклад: загальна характеристика.		2				5	
Семантичні аспекти усного перекладу.		2				5	
Лексичні аспекти усного перекладу.		2	1			5	2
Лакуни в усному дискурсі та способи їхнього «заповнення» при перекладі.		2	1			5	
Граматичні труднощі усного перекладу.		2	1			5	2
Синтаксичні проблеми перекладу.		2	1			5	2
Стилістичні та прагматичні проблеми перекладу.		2	1			5	
Основні принципи універсального перекладацького скоропису.		2	1			5	
Основні засоби та техніка синхронного перекладу в умовах ускладненого багатомовного спілкування.		2				5	
Особливості перекладу дискурсу на суспільно-політичну тематику.		2				5	
Разом за модуль		24	6			60	8

5. Тематика практичних (семінарських, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Лексичні аспекти усного перекладу.	1	
2	Лакуни в усному дискурсі та способи їхнього «заповнення» при перекладі.	1	
3	Граматичні труднощі усного перекладу.	1	
4	Синтаксичні проблеми перекладу.	1	
5	Стилістичні та прагматичні проблеми перекладу.	1	
6	Основні принципи універсального перекладацького скоропису.	1	
Разом		6	

6. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Переклад як засіб міжмовнової та міжкультурної комунікації.	5	
2	Особливості послідовного перекладу.	5	
3	Синхронний переклад: загальна характеристика.	5	
4	Семантичні аспекти усного перекладу.	5	
5	Лексичні аспекти усного перекладу.	5	
6	Лакуни в усному дискурсі та способи їхнього «заповнення» при перекладі.	5	
7	Граматичні труднощі усного перекладу.	5	
8	Синтаксичні проблеми перекладу.	5	
9	Стилістичні та прагматичні проблеми перекладу.	5	
10	Основні принципи універсального перекладацького скоропису.	5	
11	Основні засоби та техніка синхронного перекладу в умовах ускладненого багатомовного спілкування.	5	
12	Особливості перекладу дискурсу на суспільно-політичну тематику.	5	
	Разом	60	

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Карабан В. І. Translation from Ukrainian into English. Вінниця: Нова Книга, 2003. 608 с.
2. Комиссаров В.Н. Теория перевода: Лингвистические аспекты. М.: Высш. шк., 1990. 250 с.
3. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. Вінниця, «Нова Книга», 2003. 448с.
4. Максимов С.Є. Двосторонній усний переклад (англійська та українська мови): навч. посібник /С.Є. Максимов. – К.: Ленвіт, 2007. – 416 с.
5. Миньяр-Белоручев Р.К. Теория и методы перевода. М.: Московский Лицей, 1996. 207 с.
6. Науменко Л., Гордєєва А. Практичний курс перекладу з англійської мови на українську = Practical Course of Translation from English into Ukrainian: навч. посібник. Вінниця: Нова Книга, 2011. 136 с.
7. Ребрій О.В. Основи перекладацького скоропису. Навчальний посібник. За ред. Л.М.Черноватого та В.І.Карабана. Вінниця: Нова книга, 2006.
8. Рецкер Я. И. Теория перевода и переводческая практика. – М.: Междунар. отношения, 1974. – 216 с.
9. Черноватий Л. М. Методика викладання перекладу як спеціальності: підручник для студ. вищих закладів освіти за спеціальністю «Переклад». Вінниця: Нова Книга, 2013. – 376 с.
10. Шпак В. К. Основи перекладу : граматичні та лексичні аспекти : [навч. посіб.] К.: Знання, 2005. 310 с. – (Вища освіта ХХІ століття).
11. Biagini M., Boyd M.S., Monacelli C. (eds.) The Changing Role of the Interpreter: Contextualising Norms, Ethics and Quality Standards. NY/London: Routledge Taylor & Francis Group, 2017. 264 p.
12. Chan Sin-wai. (Ed.) An Encyclopaedia of Practical Translation and Interpreting. The Chinese University of Hong Kong Press, 2018. 530 p.

13. Crystal D. *An Encyclopaedic Dictionary of Languages*. 1994. 436 p.
14. Downie J. *Being a Successful Interpreter: Adding Value and Delivering Excellence*. London/NY: Routledge Taylor & Francis Group, 2016. 110 p.
15. Fovo E., Gentile P. (eds.) *Translation and Interpreting: Convergence, Contact and Interaction (New Trends in Translation Studies)*. Oxford and New York: Peter Lang Ltd., 2019. 296 p.
16. Frishberg N. *Interpreting: An Introduction*. USA: Registry of Interpreters for the Deaf, Inc., 2015. 249 p.
17. Gillies A. *Consecutive Interpreting: A Short Course*. NY: Routledge Taylor & Francis Group, 2019. 260 p.
18. Kozin A. V. *Consecutive Interpreting an Interdisciplinary Study*. UK : Palgrave Macmillan, 2018. 305 p.
19. Miram G. E. *Basic Translation*. К.: Ельга, Ніка-Центр, 2004. 240 p.
20. Nolan J. *Interpretation: Techniques and Exercise*. Clevedon/Buffalo/Toronto: Multilingual Matters Ltd., 2005. 320 p.
21. Orlando M. *Training 21st century translators and interpreters: At the crossroads of practice, research and pedagogy*. Berlin: Frank & Timme GmbH, 2016. 158 p.
22. Pöchhacker F. *Introducing Interpreting Studies*. London/NY: Routledge Taylor & Francis Group, 2016. 2nd ed. 252 p,
23. Robinson D. *Becoming a Translator: An Introduction to the Theory and Practice of Translation*. 3rd ed. London and New York : Routledge Taylor and Francis Group, 2012. 230 p.

Допоміжна література

1. Бик І. С. *Основи перекладу для студентів факультетів міжнародних відносин : навч. Посібник*. Львів: Львівського національного університету імені Івана Франка, 2014.
2. Зорівчак Р. П. *Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія*. Львів: Вища школа. Вид-во при Львівському університеті, 1983.
3. Пиввуєва Ю.В., Двойнина Е.В. *Пособие по теории перевода (на английском материале)*. М.: Филоматикс, 2004. 304 с.
4. Черноватий Л.М., Карабан В.І. *Переклад англомовної юридичної літератури*. Вінниця: Нова книга, 2006. 656 с.
5. Черноватий Л.М., Карабан В.І. *Переклад англомовної економічної літератури*. Вінниця: Нова книга, 2010. 272с.
6. Черноватий Л.М., Карабан В.І. *Переклад англомовної науково-технічної літератури*. Вінниця: Нова книга, 2010. 325 с.
7. Черноватий Л.М., Карабан В.І. *Переклад англомовної громадськополітичної літератури*. Вінниця: Нова книга, 2006. 272 с.
8. Швачко С. О. *Проблеми синхронного перекладу: навч. посіб.* Вінниця: Фолиант, 2004. 112 с.
9. Newmark P. *A Textbook of Translation*. – Hertfordshire: Prentice Hall, 1988. – 250 p.

7. МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Методичні рекомендації щодо оволодіння технікою монологічного висловлювання

Для III-IV курсів особливо важливо оволодіти технікою підготовленого монологічного мовлення, тобто послідовного, логічного викладу прочитаного матеріалу (переклад тексту, написаного на рідній мові і навпаки, повідомлення здобутої інформації із прочитаного тексту, доповідь на конкретну тематику, висловлення власної позиції щодо прочитаного або прослуханого матеріалу).

Для належної підготовки монологічного висловлювання необхідно здійснити наступні етапи роботи:

- прочитати цілий текст і визначити його тематику;
- при повторному читанні тексту визначити фрагменти, в яких ця тематика висвітлюється найповніше;
- підрозділити весь текст на змістові компоненти;
- розташувати ці текстові компоненти в логічному порядку;
- скласти письмовий переклад тексту з використанням мовного матеріалу кожного змістовного компоненту;
- усно відтворити письмовий переклад тексту з правильним інтонаційним оформленням його.

При організації дискусії по темі студенти повинні спонтанно висловлювати фонетично і граматично правильно оформлені речення.

Методичні рекомендації по оволодінню технікою написання есе, рефератів, доповідей

Для оволодіння технікою написання текстів різної спрямованості необхідно здійснювати наступні етапи роботи:

- ознайомитися з матеріалами по потрібній тематиці;
- здійснити ознайомлюючи пошукове читання текстів для підбору необхідної інформації;
- скласти розгорнутий план письмової роботи на основі підбраного матеріалу;
- при розкритті кожного пункту плану скористатися підібраним матеріалом, навівши конкретну інформацію, яка підтверджує вашу думку;
- поділити письмовий текст на абзаци, кожен з яких розкриває одне положення аргументації;
- перечитати написане, звертаючи увагу на логічність побудови тексту, правильний поділ на абзаци, граматичну і лексичну правильність.

Методичні рекомендації для підготовки проекту

З метою поглибленого вивчення теоретичного і практичного матеріалу студент готує проект. Його завдання полягають у розширенні теоретичних знань і практичних навичок з кожної теми дисципліни на основі самостійного узагальнення зібраного власноруч матеріалу.

При підготовці проекту студент має показати вміння користуватися літературними джерелами, узагальнювати підібрані матеріали, формулювати обґрунтовані висновки. Перша включає наступні етапи: 1) вибір теми; 2) визначення завдань дослідження та складання плану реферату; 3) підбір літературних джерел та фактичного матеріалу; 4) створення презентації та її оформлення.

8. МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота – це форма організації індивідуального вивчення студентами навчального матеріалу в аудиторний та позааудиторний час. Мета СРС — сприяти

формуванню самостійності як особистісної риси та важливої професійної якості молодій людині, суть якої полягає в уміннях систематизувати, планувати, контролювати й регулювати свою діяльність без допомоги й контролю викладача.

Завданнями СРС можуть бути засвоєння певних знань, умінь, навичок, закріплення та систематизація набутих знань, їхнє застосування за вирішення практичних завдань та виконання творчих робіт, виявлення прогалин у системі знань із предмета. Самостійна робота дає можливість студенту працювати без поспіху, а також обирати оптимальний темп роботи та умови її виконання. Організація самостійної роботи студентів з навчального предмета має здійснюватися з дотриманням низки вимог, зокрема таких:

- обґрунтування необхідності завдань у цілому й конкретного завдання зокрема, що вимагає виявлення та стимулювання позитивних мотивів діяльності студентів;
- відкритість та загальна оглядовість завдань. Усі студенти повинні знати зміст завдання, мати можливість порівняти виконані завдання в одній та в різних групах, проаналізувати правильність та корисність виконаної роботи, відповідність поставлених оцінок (адекватність оцінювання);
- надання детальних методичних рекомендацій щодо виконання роботи (у якій послідовності працювати, з чого починати, як перевірити свої знання). За окремими завданнями студенти мають отримати пам'ятки;
- надання можливості студентам виконувати творчі роботи, які відповідають умовно-професійному рівню засвоєння знань, не обмежуючи їх виконанням стандартних завдань; здійснення індивідуального підходу за виконання самостійної роботи. Індивідуальні завдання можуть виконувати за бажанням усі студенти або окремі з них (які творчо обдаровані, вимогливі, мають великий досвід практичної діяльності, навчання та роботи за кордоном тощо). Індивідуалізація самостійної роботи сприяє самореалізації студента, розкриваючи в нього такі грані особистості, які допомагають професійному розвитку.

Нормування завдань для самостійної роботи, яке базується на визначенні витрат часу та трудомісткості різних їхніх типів. Це забезпечує оптимальний порядок навчально-пізнавальної діяльності студентів – від простих до складних форм роботи.

Можливість ведення обліку та оцінювання виконаних завдань і їхньої якості, що потребує стандартизації вимог до вмінь майбутніх спеціалістів та розроблення комплексу професійноорієнтованих завдань. Для цього ми пропонуємо такі типи завдань, які передбачають отримання матеріалізованого результату (продукту). Під час їхнього виконання формуються також особистісні риси студента. Підтримання постійного зворотного зв'язку зі студентами в процесі здійснення самостійної роботи, що є фактором ефективності навчального середовища.

Отже, самостійна робота студентів потребує чіткої організації, планування, системи й певного керування (обсяг завдань, типи завдань, методичні рекомендації щодо їхнього виконання, аналіз передбачуваних труднощів, облік, перевірка та оцінювання виконаних робіт), що сприяє підвищенню якості навчального процесу. Успіх цієї роботи багато в чому залежить від бажання, прагнення, інтересу до роботи, потреби в діяльності, тобто від наявності позитивних мотивів. Велике значення під час самостійної роботи студента мають його спрямованість, психологічна готовність, а також певний рівень бази знань, на який будуть нашаровуватися нові знання.

Для реалізації самостійної роботи в процесі вивчення навчального предмета студенти виконують комплекс завдань різних типів відповідних рівнів складності. У цілому, завдання для самостійної роботи студентів мають відповідати таким вимогам:

1. Професійна результативність — формулювання завдання, яке має гарантувати формування хоча б одного професійного вміння в термінах та поняттях майбутньої спеціальності студента.
2. Продуктивність — передбачає отримання квазіпрофесійного продукту навчальної самостійної праці студента після завершення всіх дій з вирішення цього завдання.

3. Конструктивність — наявність визначеної структури завдання-задачі (мета, вихідні дані, умови, що їх зв'язують).

4. Когнітивність — перевага розумових дій над психомоторикою в процесі вирішення завдання.

5. Самостійність — переважна кількість дій студента має бути самостійною, що забезпечується переліком вихідних даних, умовами задачі та необхідністю отримання різноманітних квазіпрофесійних продуктів.

Кожен з елементів завдання-задачі має спонукати студента до того, щоб він сам приймав рішення, порівнював умови, здійснював необхідний інформаційний пошук тощо. Розроблення завдань для СРС різних рівнів є основною умовою належного планування та організації самостійного навчання.

Результати дослідження ефективності самостійної роботи студентів у навчальному процесі дають змогу висловити такі припущення:

1. Основним джерелом теоретичної інформації для студента є конспект лекцій. Це означає, що повнота й адекватність сприйняття цієї інформації студентами залежать від рівня організації лекційних занять та їхнього інформаційно-методичного забезпечення. Вирішальну роль при цьому також відіграє вміння студента працювати на лекціями та вести конспект.

2. Зменшується тривалість роботи студента в бібліотеці з навчальною літературою, що часто пояснюється збільшенням навантаження в аудиторний час, зростанням кількості завдань та необхідністю одночасно вчитися і працювати. Це вимагає від викладача розробки методичних рекомендацій щодо роботи з літературою та чіткого обґрунтування доцільності такої роботи.

3. Зменшуються затрати часу на виконання традиційних видів завдань щодо опрацювання теоретичної інформації (аналізу, порівнянь, відповідей на запитання, пояснень тощо). У той же час збільшується питома вага затрат часу та, відповідно, продуктивності завдань, які забезпечують алгоритмічно-дійовий і творчий рівні засвоєння знань (зокрема завдань на вміння розв'язувати задачі, ситуації, випадки, виявляти позитивні та негативні сторони, випробувати, пропонувати, створювати нове). Це також свідчить про прагнення студентів до самореалізації та професійної рефлексії в процесі навчання, що, з іншого боку, вимагає від викладача дотримання системи вимог за організації самостійної роботи студентів.

4. Найбільшу увагу порівняно з іншими видами завдань у процесі виконання самостійної роботи студенти приділяють навчальному проектуванню. Над виконанням цього завдання студенти працювали близько половини часу, відведеного на самостійну роботу в цілому з предмета. На етапі проектування не лише використовується теоретична інформація, отримана студентами з літератури й на лекціях, а й проводяться консультації, співбесіди з викладачами та студентами, друзями і знайомими для оптимізації творчого й наукового пошуку. Розроблені проекти студенти не тільки представляють і захищають у своїх навчальних групах, але й прагнуть апробувати їх у реальних умовах практичної діяльності. Студенти виконують завдання, моделюючи задачі, наводять приклади економічних ситуацій і випадків та розробляють алгоритм розв'язання проблеми тощо. Це також сприяє активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів та підвищенню ефективності навчання.

Наведені факти свідчать про значне зростання мотивації студентів, ефективність їхньої навчально-пізнавальної діяльності за застосування квазіпрофесійних та професійних завдань у навчальному процесі. Це також підтверджується можливістю диверсифікації застосування методу проектів у сучасних умовах професійної підготовки майбутніх фахівців.

Ураховуючи цілі навчального предмета (теми), конкретизуйте вимоги до знань, умінь і навичок, які потрібно сформулювати в студентів в процесі реалізації самостійної навчально-пізнавальної діяльності.

Відповідно до вимог організації СРС розробіть систему завдань різних рівнів складності згідно з наперед визначеними рівнями засвоєння знань.

Складаючи систему завдань для СРС, урахуйте необхідність актуалізації мотивів навчальної діяльності студентів та трансформації характеру цих мотивів від пізнавального й наукового до професійного.

Проаналізуйте можливості виконання завдань в аудиторний та позааудиторний час, прогножуючи та обґрунтовуючи терміни їхнього опрацювання студентами.

Надайте студентам конкретні ситуації, у яких вимагалось вирішення завдань, запропонованих для самостійного опрацювання. Контекстний характер такого підходу дає змогу використати морфологічний аналіз проблеми та знайти нетипові рішення.

Запропонуйте студентам технологічний ланцюжок виконання необхідних завдань, що дасть змогу раціонально розподілити час, дії та прийоми навчання студентів.

Забезпечте виконання СРС відповідним збірником інформаційно-методичних матеріалів (література, методичні рекомендації, практикуми, конспекти, сітковий план тощо). Зразки виконаних робіт, надані студентам, породжують у них конкуренцію та спонукають виконати свою роботу краще від інших.

Для контролю знань студентів використовуються:

- а) усні відповіді на питання;
- б) письмові роботи;

Виконання самостійних завдань є обов'язковою умовою допуску до підсумкової контрольної роботи. Матеріали самостійних завдань подавати на перевірку викладачу в окремій папці (у роздрукованому чи електронному варіантах відповідно до характеру завдань). На титульній сторінці вказувати тему завдання, виконавця.

9. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Оцінка знань, умінь та практичних навичок студентів з навчальної дисципліни «Усний переклад і його функції» визначається з урахуванням результатів поточної навчальної діяльності студента та оцінок засвоєння ним окремих модулів, а також результатів самостійної роботи студента.

Впродовж семестру студенти вивчають два модулі з дисципліни. Модуль складається з аудиторних занять та самостійної роботи, після виконання яких здійснюється контроль у вигляді письмової контрольної роботи та індивідуальної (проектної) роботи.

Студент, який разом за модуль отримав 60 і більше балів, має право не складати залік з дисципліни. У заліково-екзаменаційну відомість заноситься загальна підсумкова оцінка.

Студент, який в результаті підсумкового оцінювання за модулем отримав менше 60 балів складає залік з дисципліни. У разі, коли відповідь студента під час іспиту оцінена менше, ніж 60 балів, він отримує незадовільну підсумкову оцінку.

Іспит може складати також студент, який хоче покращити підсумкову оцінку за модуль. При цьому студент не може отримати нижчий бал, ніж той, що виставлений за модуль.

Оцінка знань, умінь та практичних навичок студентів з навчальної дисципліни «Усний переклад і його функції» визначається за шкалою, поданою у таблиці.

Шкала оцінювання підсумкових балів

Мінімальний бал для отримання позитивної оцінки	бал для позитивної оцінки	Оцінка за шкалою	Оцінка за національною шкалою для екзамену, курсового проекту (роботи) і практики
–	60,		

максимальний -- 100	ECTS	
90 – 100	A	<i>відмінно</i> , зараховано
82 – 89	B	<i>добре</i> , зараховано
74 – 81	C	<i>добре</i> , зараховано
64 – 73	D	<i>задовільно</i> , зараховано
60 – 63	E	<i>задовільно</i> , зараховано
35 – 59	FX	<i>незадовільно</i> , не зараховано, з можливістю повторного складання
0 – 34	F	<i>незадовільно</i> , не зараховано, з обов'язковим повторним курсом

Оцінювання навчальних досягнень та практичних навичок студентів та кожний змістовий модуль здійснюється за 100-бальною системою згідно таблиці. Підсумкова оцінка за модуль вираховується як сума оцінок обох змістових модулів.

Підсумкова оцінка за кожен змістовий модуль вираховується на основі поточного оцінювання за двома складовими:

- > контроль *систематичності та активності* роботи студента протягом семестру;
- > контроль за виконання *модульних завдань* (тести, письмова робота, проектні роботи, звітування за доручене завдання).

Оцінювання систематичності та активності роботи студента

При контролі *систематичності та активності* роботи студента оцінюванню підлягають:

- відвідування лекційних та практичних занять;
- активність на лекційних та практичних заняттях;
- опрацювання питань, винесених на самостійне вивчення;
- виконання обов'язкових індивідуальних завдань (укладання картотеки термінів дисципліни, конспектування питань для самостійного вивчення, укладання двомовного словничка термінів дисципліни і т. ін.)
- рівень засвоєння програмового матеріалу.

На основі оцінювання систематичності та активності роботи студента виставляються бали за засвоєння теми. При цьому максимальна кількість балів, яку може набрати студент за засвоєння тем і виконання індивідуального завдання за кожен змістовий модуль, становить 50 балів.

Оцінювання модульних завдань

Після виконання програми змістового модулю у визначений деканатом термін здійснюється поточний модульний контроль у вигляді письмової контрольної роботи, яка оцінюється у межах від 0 до 50 балів. Якщо з об'єктивних причин студент не пройшов модульний контроль у визначений термін, то він має право за дозволом деканату пройти його протягом двох тижнів після виникнення заборгованості.

Контрольна робота включає три письмові завдання (теоретичне та два практичні) та 10 тестових завдань.

Оцінка знань з першого теоретичного питання може бути від 0 до 15 балів:

- **13 - 15 балів** - вичерпний виклад змісту питання з наведеними прикладами, із застосуванням критичного аналізу та вміння креативно мислити;
- **12 балів** - розгорнутий виклад змісту питання, але відсутній аналіз та висновки;
- **10 - 11 балів** - точність і доречність викладу змісту питання, але допущені неточності у назвах окремих наукових визначень та понять;
- **8 - 9 балів** - правильний, але не досить повний виклад змісту питання;
- **7 балів** - у цілому зміст питання розкрито правильно, але не виявлено відповідні уміння та здібності;
- **5 - 6 балів** - неповний виклад змісту питання та допущені значні помилки і неточності;
- **0 - 4 бали** - характер відповіді дає підставу стверджувати, що студент не правильно зрозумів зміст питання або не знає правильної відповіді і тому не відповів на нього по суті, допустивши грубі помилки у відповіді.

Оцінка знань з другого практичного питання може бути від 0 до 10 балів:

- 8 - 10 балів** – правильно виконано практичне завдання;
- правильно визначено теоретичне обґрунтування виконання завдання;
- 5 - 7 балів** – допущено незначні помилки, але завдання виконане правильно;
- є неточності в теоретичному обґрунтуванні положень;
- 0 - 4 балів** – допущені значні помилки;
- відсутнє теоретичне обґрунтування завдання.

Оцінка знань з третього практичного питання може бути від 0 до 25 балів:

- 22 - 25 балів** – правильно виконано практичне завдання;
- правильно визначено теоретичне обґрунтування виконання завдання;
- 13 - 21 балів** – допущено незначні помилки, але завдання виконане правильно;
- є неточності в теоретичному обґрунтуванні положень;
- 0 - 12 балів** – допущені значні помилки;
- відсутнє теоретичне обґрунтування завдання.

Мінімальна оцінка з урахуванням усіх можливих помилок – 0 балів за відповідне завдання.

Неохайне оформлення контрольної роботи, незрозумілий почерк, скорочення та відсутність власних суджень знижують загальну оцінку на 5 балів.

Допущені грубі помилки, неграмотна наукова англійська мова викладу перших двох завдань може знизити загальну оцінку до 10 балів.

Оцінка знань з тестових завдань може бути від 0 до 10 балів. Тест складається з 10 завдань теоретичного та практичного характеру. Кожна правильна відповідь оцінюється у 1 бал, неправильна відповідь – 0 балів.

Критерії оцінювання знань на екзамені та заліку:

1. Оцінка «відмінно» (90 – 100 б.) виставляється, якщо студент відповів на питання іспиту (заліку) в повному обсязі, подав вичерпний виклад змісту питань з наведеними прикладами, із застосуванням критичного аналізу та вміння креативно мислити. Можлива присутність деяких недоліків у мові викладу.
2. Оцінка «добре» (82 – 89 б.) - виставляється, якщо студент відповів на питання іспиту (заліку) в повному обсязі, розкрив усі теоретичні та практичні питання, але має місце деяка необґрунтованість освітлення цих питань. Можлива присутність деяких недоліків у мові викладу,
3. Оцінка «добре» (74 – 81 б.) - виставляється, якщо студент висвітлив всі теоретичні та практичні питання, але спостерігається не досить повний виклад змісту питання, відсутній аналіз та висновки. Можлива присутність деяких недоліків у мові викладу.
4. Оцінка «задовільно» (64 – 73 б.) - виставляється, якщо студент відповів на питання іспиту (заліку) в неповному обсязі, допущені неточності у назвах окремих наукових визначень та понять, немає повної відповіді на теоретичні або практичні питання, але практичне питання в основному виконане. Можлива присутність деяких грубих теоретичних або практичних помилок.
5. Оцінка «задовільно» (60 – 63 б.) - виставляється, якщо студент відповів на питання іспиту (заліку) в неповному обсязі, допущені неточності у назвах окремих наукових визначень та понять, немає повної відповіді на теоретичні або практичні питання. Можлива присутність деяких грубих теоретичних або практичних помилок.
6. Оцінка «незадовільно» (35 – 59 б.) - виставляється, якщо студент відповів на питання іспиту (заліку) в неповному обсязі, повністю відсутні відповіді на теоретичні або практичні питання. Незадовільна оцінка може бути виставлена, якщо відповіді були не по суті теоретичних та практичних питань.

10. ЗРАЗКИ КОНТРОЛЬНИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ МОДУЛЬНИХ КОНТРОЛІВ

Взірець модульної контрольної роботи Module Test № 1

Part I

Dwell on interpreting as interlingual and cross-cultural communication.

Part II

Render the following text into Ukrainian:

Programming languages

Unfortunately, computers cannot understand ordinary spoken English or any other natural language. The only language they can understand directly is known to be called machine code. This consists of binary codes that are processed by the CPU.

Machine code as a means of communication is considered to be very difficult to write. For this reason, we use symbolic languages that are easier to understand. Then, by using a special program, these languages can be translated into machine code. Such mnemonic codes are like labels easily associated with the items to which they refer.

Most programming languages consist of instructions for computers. There are programmable machines that use a set of specific instructions, rather than general programming languages. Early ones preceded the invention of the digital computer, the first probably being the automatic flute player described in the 9th century by the brothers Musa in Baghdad, during the Islamic Golden Age.

Basic languages, where the program is similar to the machine code version, are known to be low-level languages. In these languages, each instruction is equivalent to a single machine code instruction, and the program is converted into machine code by a special program called an assembler. These languages are still quite complex and restricted to particular machines.

Part III

Render the following text into English:

Технологічне й індустріальне просування (прогрес) залежить від ученого, інженера і технолога – обов'язковий трикутник. Кожний робить головний внесок, щоб прогресувати. Інженер залежить від ученого для нового знання і на технолог для спеціалізованої допомоги в перекладі технічних планів в операційну дійсність. Чистий учений може робити його внесок, щоб прогресувати через дослідження невідомих. Інтереси (відсотки) інженера дослідження знаходяться в області прикладної науки і дослідження. Учені працюють у світі узагальнень і абстракцій. Технолог з іншого боку, працює в реальному світі визначених речей і визначених об'єктів (цілей). Його проблеми практичні, і вони вимагають практичних рішень. Він більше зацікавлений тим, як робити речі. Він повинний зрозуміти технічні столи і формули і застосовувати них у його роботі. Учений, інженер дослідження, технолог – уся гра (п'єса) важлива роль у сучасному світі.

Part IV. Test

1. What is interpretation?

- a) bilingual mediated process of communication, which ordinarily aims at the production of a TL text that is functionally equivalent to an SL text;
- b) the process of communication that involves a sender and a receiver of the information;
- c) the process of communications that involves two senders of the information.

2. Define the difference between the terms “translation” and “interpreting”?

3. The main principles of note-taking are as follows:

- a) only key-words (i.e. conveying unique information) are put down;
- b) key-words are put down; words are contracted; special symbols are used;
- c) key-words are put down; words are contracted; special symbols are used; the syntactic structure is written in a vertical progression.

4. Terms are ...

- a) monosemantic words, characterized by some expressive meaning realized in the definite context;
- b) polysemantic words, deprived of any expressive meaning;
- c) monosemantic words, deprived of any expressive meaning.

4. *Bear market, Salvation Army, орден Ярослава Мудрого* are interpreted into TL by means of:

- a) descriptive translation;
- b) transliteration;
- c) loan translation.

5. ... are structurally, lexically and semantically fixed phrases or sentences having the meaning, which is not made up by the sum of meanings of their component parts.

- a) Collocations;
- b) Phraseological units;
- c) Equivalents.

6. Choose the appropriate Ukrainian equivalent to the following English sentence “*He made court to her but she gave him the basket*”.

- a) Він прибирав їй подвір’я та вона дала йому кошик.
- b) Він подав до суду на неї та вона дала йому взятку.
- c) Він подав до суду на неї та вона не зважала.
- d) Він залицявся до неї та вона дала йому гарбуза.

7. PIN, SIM, CHІД, НАН are ... and require the use of ... in the process of interpreting.

- a) initialisms; transcoding;
- b) acronyms; “ordinary” translation;
- c) shortenings; explication.

8. Transposition is the type of ... transformations.

- a) grammatical;
- b) lexical;
- c) stylistic.

9. Anticipation is an important technique of ... interpreting, which becomes possible due to the natural redundancy of speech and its patterned character.

- a) consecutive;
- b) simultaneous.

10. What types of equivalent-lacking words do you know?

ЗРАЗКИ КОНТРОЛЬНИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ КОМПЛЕКСНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Зразки відкритих та закритих завдань (приклад)

1. Dwell on Some Basic Distinctive Features of Simultaneous Interpreting.
2. Dwell on Lexical Aspects of Interpretation.
3. Render the following text into Ukrainian:

I remember going to the British Museum one day to read up the treatment for some slight ailment of which I had a touch. I read all I came to read and then I began to study diseases, generally, turning the leaves idly.

I came to typhoid fever, read the symptoms and discovered I must have had it for months without knowing it. Cholera I had with severe complications and diphtheria I must have been born with. I was relieved to find that Bright's disease I had only in a modified form and, so far as that was concerned, I might live for years. The only disease I could conclude I had not got was housemaid's knee.

I sat and pondered. I thought what an interesting case I must be from a medical point of view. I was hospital in myself. All students need to do would be to walk round me and after that take their diploma.

I tried to feel my heart. I could not feel my heart. I think now that it must have been there all the time, and must have been beating, but cannot account for it.

I had walked into that reading-room a happy, healthy man, I crawled out a decrepit wreck.

4. Render the following text into English:

Відкритий доступ до Інтернету через телефонну лінію (dial-up)

Відкритий доступ – оновлена послуга безпарольного доступу до Інтернету через телефонну лінію за допомогою модему (dial-up). На відміну від існуючих дотепер аналогічних послуг клієнт не має потреби купувати інтернет-картку або укласти договір з інтернет-провайдером. Безпарольний доступ спочатку був впроваджений лише у Києві, де він досить швидко набув популярності. Трохи більше ніж за рік послуга зайняла лідируючі позиції на насиченому столичному ринку Інтернету, а кількість її користувачів сягнула майже 50 тисяч. Зважаючи на популярність, безпарольний доступ активно впроваджується в усіх регіонах України. Вже сьогодні ця послуга від “Укртелекому” доступна мешканцям ще

шістнадцяти областей. Найближчим часом безпарольний доступ до Інтернету планується впровадити в усіх обласних центрах України. Інтернет-сайт послуги “Відкритий доступ” (open.ukrtelecom.ua.) дозволить користувачам та партнерам ВАТ “Укртелеком” суттєво скоротити час на ознайомлення з тарифами та умовами надання послуг, отримати послуги за спрощеними процедурами.

11. ЗАЛКОВІ БІЛЕТИ

Структура залікового білета

1. Express your point of view on translatability problem.
2. Dwell on the units of nationally biased lexicon and ways of their translation.